

D.U. 166

1. Krisztus teste és szent vére, angyaloknak étele, elevenen van itt jelen a kenyér és borszínben.

R.) Boruljunk le, s megrendülve imádjuk e Fölséget, az Oltáriszentséget!

2. Bár e csodát, hitünk titkát, elménk föl nem foghatja, de biztosít az igaz hit, melyre Jézus taníta. **R.) 3.** A keresztfán haldokolván rejlett csak az istenség, itt elrejtve és elfedve istenség és emberség. **R.) 4.** Orvosságát, tisztulását lelkünk itt feltalálja, e nagy Szentség az üdvösség bőséges kútforrása. **R.)**

5. Szelíd Bárány! A keresztfán áldozatunk Te lettél, és ezáltal szent Atyáddal nekünk békét szereztlél. **R.)**

D.U. 178

1. Üdvözlégy, üdvösséges Ostya, Isten tiszta anyjának Fia, mostan kenyérszínben látlak, igaz Isten, megvallak.

2. Mert te vagy igaz Üdvözítő, mind e világ bűneit törölő, igaz Istennek egy fia, ki keresztfán meghala.

3. Ó Uram, nem vagyok én méltó, hogy házamba költözni légy jó, mondjad csak egy szóval nékem, s meggyógyul az én lelkem.

D.U. 95 h

1. **Legnemesebb minden fák közt, hű Keresztfá áldalak! Erdő egy sem termett ilyet, ily gyümölcssel gazdagat, édes fa mely édes szeggel édes terhet hordozol!**

2. Dicsőséges viadalnak zengje nyelvünk himnuszát, keresztfának győzedelmén énekeljünk diadalt miként győzött halálával mi megváltó Krisztusunk.

3. Ó magas fa, hajtsd meg ágad, már ne legyen oly kemény, enyhítsd bensőd merevségét, mit a természet adott, a mennyei Király testét úgy karold át szelíden.

4. Egyedül csak te vagy méltó váltságunkat hordani, és a hajótört világot biztos partra menteni: pusztulástól ezt a földet Bárány vére óvta meg.

5. Hódolattal adjunk hálát háromságban egy Úrnak, Atya - Fiú - Szentléleknek, imáandó fölségnek, őt dicsérje minden élő mindörökkön örökké. Ámen

Ad notam: D.U. 79

1. Csodálatos jel, szent kereszt, mely földünkön ragyogva áll: ezen függött a Bűntelen: világmegváltó Jézusunk. 2. Fönségesebb e drága fa, mint Libanonnak cédrusa: ártó gyümölcsöt nem terem, de váltságdíjunk hozza meg. 3. Krisztus, jóságos nagy Király, míg szent kereszted lesz jelünk, ne múljon óra pillanat, mely kegyelmedből nem merít.

4. Hogy egybehangozzék szavunk, míg buzgó szívvel hódolunk, s hogy mindenkor zengjen neked méltó hálánk s dicséretünk. 5. Atyádat, áldó Lelkedet egyként dicséret illeti, Jézus, veled, ki ránk hagyod dicső kereszted kincseit. Ámen.

4. Hogy egybehangozzék szavunk, míg buzgó szívvel hódolunk, s hogy mindenkor zengjen neked méltó hálánk s dicséretünk. 5. Atyádat, áldó Lelkedet egyként dicséret illeti, Jézus, veled, ki ránk hagyod dicső kereszted kincseit. Ámen.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 295

1. Előttünk tündöklék Krisztus keresztje, rajta függ feszítve, Megváltó teste.

R.) Ó mily áldott vagy, győztes Keresztfá, Krisztus Király szent trónusa!

2. A töviskoszorú már szép korona, a szent vér: drágakő, fénylik bíbora. **R.**

3. Teeléd járulnak mind az emberek, hogy reményt s életet nálad nyerjenek. **R.**

A SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA - SZEPTEMBER 14.

IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS

A keresztre feszítés Hegyén a 4. században épült bazilika felszentelési ünnepe. Ebben őrizték azt a keresztereklyét, melyet a hagyomány szerint Nagy Konstantin császár édesanyja, Ilona talált meg 326-ban. Az ünnep a szent keresztfát dicsőíti, üdvösségünk eszközét, melyre fölemeltetve az Úr „mindeneket magához vonzott”. A szenvedés jeléből a dicsőség jele lett, az „Emberfiának jele”, mely majd az utolsó napon feltűnik az égen. (Mt 24, 30)

SENTÍRÁSI SZAKASZOK – Szám 21, 4b-9 / Vagy: Fil 2,6-11 / Jn 3, 13-17

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 294

1. A Szent Keresztnak dicséretéről, hatalmáról, szóljunk, nagy erejében, kik igazán bízunk. 2. Megnyitja nekünk mennynek kapuját, illő magasztalni, s Krisztust követvén, keresztünk hordozni. 3. Üdvözlégy, szép Fa, emberi nemnek üdvösségadója, vérével szentelt világ Megváltója. 4. Ó kegyes Jézus, engedd meg, kérünk, hogy a Kereszt fénye halálunk után vigyen üdvösségre.

D.U.79

1. Királyi zászló jár elől, keresztfa titka tündököl. Melyen az élet halni szállt, s megtörte holta a halált. 2. Kegyetlen lándzsa verte át gonosz vasával oldalát. S mely szennyet, vétket eltörölt, belőle víz és vér ömölt. 3. Az ősi jóslat itt betelt, mit a hű Dávid énekelt. „Az Úr, halljátok, nemzetek: Kereszten trónol köztetek.” 4. Rajtad tündöklék, drága fa, királyi vérnek bíbora. Ó választott jeles faág, Ki szent testét karoltad át! 5. Világ bűnének zálogát, ó boldog ág, te hordozád. Az ellenség gonosz fejét Megváltónk rajra zúzta szét. 6. Ó kereszt, áldunk, szent remény, a szenvedés ez ünnepén. Kérünk, kegyelmet adj nekünk, add vétkünkért vezeklenünk. 7. Szentháromság, dicsérjenek, üdvösség kútja, mindenek. Legyen győzelmünk, add meg ezt, a diadalmas szent kereszt.

INTROITUS: D.U. 64 / f NOS AUTEM GLORIARI Gal 6, 14 / 66.zs 2.3.6.

„Tölem azonban távol legyen másban dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, aki által a világ meg van feszítve számomra, és én a világnak.” (Gal 6,14) E kereszt ugyan a „zsidóknak botrány, a pogányoknak ostobaság, a meghívottaknak azonban akár zsidók, akár pogányok, Isten ereje és Isten bölcsessége.” (1Kor 1, 23.24.)

Mi pe- dig di- cse- ked- jünk U- runk, Jézus Krisztus kereszt- jé- ben:

ben- ne van a mi üd- vünk, é- le- tünk és fel- tá- ma- dá- sunk.

(1.t.) † *

Könyörüljön rajtunk az Isten, és áldjon meg /minket, * világosítsa ránk az ő orcáját és könyörüljön /rajtunk. **Ant.**

Hogy megismerjük a földön a te /utadat, * minden nemzet meglássa a te üdvözítő /művedet. **Ant.** Hálát adjanak neked a népek, ó, /Isten, * hálát adjanak neked minden /nemzetek. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk neked nagy dicsőségédért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 89 f / 3 CHRISTUS FACTUS EST Fil 2,8-9

Krisztus engedelmes volt értünk mindhalá- lig, a keresztha-lá- lig.

V. Azért fölmagasztalta őt az Isten és nevet adott néki, *
mely fölötte van minden névnek. **R.**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

El ne feledjétek, * Urunknak nagy tetteit! 77. zs. 7c

ALLELUJA: DULCE LIGNUM

V.) Édes szegek, édes ágak, édes terhet hordanak, † ó Keresztfá, te voltál egyedül méltó, * az egék Királyát és Urát tartani.

Vagy: Imádunk téged, Krisztus és áldunk téged, * mert szent kereszted által megváltottad a világot.

SZEKVENCIA: D.U. 95i LAUDES CRUCIS

I. 1. a. A keresztet ünnepeljük, a keresztnak énekeljük ujjongó dicséretét.

b. Kereszt a mi győzedelmünk, itt adatott letepernünk ellenségünk erejét.

II. 2. a. Rajta függ a Feláldozott, e világot ki megmosott az ősbűnnek szennyitől.

b. Kiterjeszti négyes ágát, és a földnek négy határát egybefogja élteti.

I. 3. a. Áldják az Úr szent Keresztjét, kik általa megszerezték az életnek kincseit.

b. Üdvösséges boldog Oltár, mily tüzesen bíboroltál az Báránynak véritől!

II. 4. a. Bűnnek, bajnak üdvös írja, mit magában meg nem bírna: veled bírja a hívő.

b. Győztes szent Fa, világosság! Nincs több ilyen virágos ág, ily koszorús földi tő. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 357 DOMINE, IN AUXILIUM 39. zs. 14. 15. 2.3.15

A történelemben élő Egyház az üdvösség ellenségei között járja útját, s a legszentebb pillanatokban kéri most az Úr örök szabadítását.

Uram tekints segítségemre, -

szégyenüljenek meg és forduljanak vissza ellenségeim, +

kik életemet kere/sik, hogy elvegyék, * **R.) Uram, tekints segít/ségemre!**

V. 1) Várva vártam az Urat, és reám fi/gyelmezett, †

és meghallgatta kiál/tásomat. **R.)**

V. 2) Térjenek hátra és pi/ruljanak, †

akik nekem gonoszat a/karnak. **R.)**

SANCTUS: D.U. 448

Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene.

Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban.

Áldott, aki jön az Úr nevében. Hozsanna a magasságban.

AGNUS DEI: D.U. 461

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: irgalmazz nekünk.

Isten Báránya, te elveszed a világ bűneit: adj nekünk békét.

COMMUNIO: D.U. 160h QUI MIHI MINISTRANT Jn 12,26 / 22. zs.

A- ki né-kem szol-gál, en-gem kö-ves-sen, és a- hol én va-gyok

ott lesz az én szol-gám. (1.t.) † *

(Ha majd fölemelnék a földről, * mindenkit magamhoz vonzok - mondja az Úr.

Jn 12,32) **Az** Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmben, * zöldellő réteken **ád**

helyet /nékem. Csöndes folyóvizek mellet nevelt föl /engem * felüdítette **az** én

/lelkemet. **Ant.** **Az** igazság ösvényein vezetett /engem * az **ő** ne/véért. Ha a halál

völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. **Ant.** A te vessződ

és pásztor/botod * megvigasztal /engem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim

szégyent /valljanak. **Ant.** Megkented olajjal /fejemet, * színültig töltöd /kelyhemet. És

a te irgalmasságod kísér /engem * életemnek minden /napján. Hogy az Úr házában

/lakjam * időtlen /időkig. **Ant.**